Abram ontmoet de priesterkoning Melchizedek

Lezen: Genesis 14:17-24 en Hebreeën 7:1-4

Zingen:
Psalm 104: 8a en 17b
Psalm 85 : 4
Psalm 110: 4,5,7
Psalm 138: 1
Psalm 68:14

Geliefde gemeente, dat de Heere Jezus is opgestaan uit de doden, is een feit dat ons allen bekend is. Na Zijn opstanding is Hij nog veertig dagen op aarde gebleven. In die veertig dagen heeft Hij regelmatig Zijn discipelen opgezocht. Zo vinden wij in het eerste hoofdstuk van het Handelingenboek dat Hij Zijn discipelen onderwijs gaf over de dingen die het Koninkrijk van God aangaan. Dat betekent heel eenvoudig: onderwijs geven vanuit de Schriften waartoe Hij naar de aarde gekomen is, waarom Hij moest lijden en sterven, maar ook om Zijn kinderen voor te bereiden dat Hij weer terug zou gaan naar Zijn Vader.

En dat is ook gebeurd. Elf discipelen zijn getuigen geweest op Hemelvaartsdag hoe de Heere Jezus op de Olijfberg omhoog ging en terugkeerde naar de hemel. Nooit zijn deze elf discipelen deze dag, dit moment vergeten. Wij lezen in Lukas 24, aan het einde van dat hoofdstuk, hoe zij de Heere Jezus hebben zien heengaan naar de hemel: *En Hij leidde hen buiten tot aan Bethanië, en Zijn handen opheffende, zegende Hij hen. En het geschiedde, als Hij hen zegende, dat Hij van hen scheidde, en werd opgenomen in de hemel*.

Zegenend, onder de handen van Jezus, stonden daar de discipelen. En ze hebben Hem, al zegende, zien opvaren naar de hemel. Wat ze niet konden zien, maar door het geloof hebben leren verstaan, is dat die zegen niet ophield toen een wolk Hem voor hun ogen wegnam. Door het geloof hebben zij verstaan: Hij is zegenend de hemel binnengegaan. En nog steeds, tot op vandaag, is Hij in de hemel om Zijn Kerk op aarde te zegenen. Hij is de grote Zegen-ader. Hij is de Voorspraak bij de Vader. Hij is de medelijdende Hogepriester, waarvan de Bijbel zo troostvol zegt: *Die altijd leeft om voor Zijn Kerk te bidden*.

Tegelijkertijd is Hij daar als de grote Koning der koningen, Die Zijn Kerk regeert, beschut en bewaart bij de geschonken verlossing. Ja, Hij deelt vanuit de hemel ook vandaag nog Zijn zegen uit over Zijn Kerk. En Zijn zegen deelt Hij uit, zoals David ervan gezongen heeft in Psalm 68: *Gij voert ten hemel op vol eer, de kerker werd Uw buit, o HEERE; Gij zaagt Uw strijd bekronen met gaven, met gaven tot der mensen troost, opdat zelfs 't wederhorig kroost altijd bij U zou wonen*.

Welke Middelaar is de Heere Jezus toch! Welke Priester-Koning is Hij! En van Hem was die wonderlijke persoon met de naam Melchizedek zo'n heerlijk en duidelijk type. De priester-koning van Salem die Abram tegemoet kwam, nadat hij terugkeerde van de grote strijd tegen Kedor-Laomer, die hij mocht overwinnen. Bij die wonderlijke ontmoeting willen wij met de hulp van de Heere vanmorgen stilstaan. We schrijven als thema boven de prediking: ***Abram ontmoet de priesterkoning Melchizedek.***

Drie gedachten:

1. Hij wordt verkwikt door Melchizedek.
2. Hij hoort zegeningen van Melchizedek.
3. Hij geeft gaven aan Melchizedek.

1. Hij wordt verkwikt door Melchizedek

Nadat Abram de strijd tegen Kedor-Laomer heeft gewonnen, daar heel hoog in het noorden van het land Kanaän, is hij weer teruggetrokken in de richting van het zuiden. Hij wilde weer terugkeren naar de plaats waar hij zijn tentenkamp had opgezet, namelijk de eikenbossen van Mamre. Met 318 mannen is hij ten strijde getrokken en met een grote menigte is hij weer teruggekeerd na de overwinning.

We moeten het ons maar even in gedachten zo voorstellen. Hij komt uit het hoge noorden naar beneden en wil in de richting van Hebron reizen. Op zijn terugreis passeert hij de stad Salem, wat later de stad Jeruzalem geworden is. Nabij die stad Salem lag een dal, het dal Schave. Volgens Genesis 14 vers 17 werd dat dal ook het Dal des Konings genoemd. Waarom werd dat dal zo genoemd? De meeste verklaarders zeggen dat dit alles te maken heeft met de ontmoeting van Abram met twee koningen, juist in dat dal, toen hij terugkeerde van zijn strijd.

Welke koningen zijn dat geweest? De eerste koning die Abram tegemoet kwam na de strijd is de koning van Sodom. Dat was niet meer de vorige koning Bera, die we tegenkomen in vers 2 van Genesis 14, want die man is met andere koningen omgekomen in het dal Sidim. Het moet dus de troonopvolger geweest zijn, de nieuwe koning van Sodom. Toen hij hoorde dat Abram terugkeerde en dat hij overwonnen had, is hij Abram tegemoet gegaan in dat dal Schave om de gevangenen, de inwoners van Sodom, weer in bezit te krijgen en om Abram eer te bewijzen vanwege de overwinning.

Echter, deze koning kreeg de kans niet om te doen wat hij wilde doen. Want eer dat hij iets heeft kunnen zeggen in dat Dal des Konings tegen Abram, was daar plotseling een tweede koning. Heel onverwacht, alsof hij uit het niets tevoorschijn kwam: Melchizedek, de koning van Salem. Wie is dat toch geweest, die koning van Salem met die veelzeggende naam Melchizedek?

Hij staat in het Woord van God bekend als een wat raadselachtig persoon, een zeer merkwaardige koning die ook nog eens een priester blijkt te zijn. Over deze Melchizedek is al heel wat gezegd en geschreven, en sommige mensen weten niet zo goed raad met deze persoon. De rabbijnen zeggen, jongens en meisjes, dat het Sem geweest is, de zoon van Noach, die inderdaad heel oud geworden is. Maar dat lijkt ons heel onwaarschijnlijk. Waarom zou Sem dan opeens Melchizedek genaamd worden?

Er zijn ook anderen die zeggen dat het Henoch was, die door de Heere opgenomen was in de hemel, maar dat de Heere het goed dacht om Henoch een ogenblik terug te sturen naar de aarde om Abram te zegenen, onder de naam Melchizedek. Maar ook dat lijkt ons heel onwaarschijnlijk. Dan zijn er nog mensen die zeggen dat het de Heere Jezus Zelf was. Hoe dikwijls kom je dat in de Bijbel niet tegen in het Oude Testament, dat de Heere Jezus voor een ogenblik een menselijke natuur aannam om Zich te openbaren aan iemand? Neem bijvoorbeeld Jozua, die erop uitgaat om de stad Jericho in te nemen. Dan komt er opeens een soldaat op hem af, maar dat is de Vorst van het heir des HEEREN, dat is Christus Die een ogenblik de menselijke natuur heeft aangenomen. Is dat dan ook hier aan de orde? Is Melchizedek dan Christus?

Nergens in Gods Woord vinden we daar enige grond voor, gemeente. Nee, Melchizedek was Hem niet. Hij was de Heere Jezus Christus niet. Hij was gewoon een mens die echt bestaan heeft, een mens van gelijke beweging als wij, de priesterkoning van Salem. Hij droeg een veelzeggende naam. Melchizedek betekent: mijn koning is rechtvaardig. En daarbij regeerde hij in Salem, wat komt van het woordje 'shalom', dat betekent vrede. Hij regeerde dus in de vredestad. Het is ook daarom dat Paulus, zoals wij hebben gelezen in Hebreeën 7, deze Melchizedek de priester der gerechtigheid noemt en de koning des vredes.

Nu was hij niet alleen een koning van Salem, zo staat er in de Bijbel, maar hij was ook nog eens de priester van de Allerhoogste God. Hij bekleedde dus een dubbel ambt. En weet u wat het meest raadselachtige is van deze Melchizedek? Die paar woorden die Paulus in Hebreeën 7 schreef over zijn afkomst zijn wonderlijke woorden: Melchizedek was zonder vader, zonder moeder, zonder geslachtsrekening, dat betekent zonder voorgeslacht, zonder nageslacht. Hij had noch een begin der dagen, noch een einde der dagen. Je zou bijna zeggen: die man was eeuwig, zonder begin, zonder einde. En er staat nog iets wonderlijks bij: hij was de Zoon van God gelijk geworden en hij blijft een priester tot in de eeuwigheid. Wat een wonderlijke beschrijving van Melchizedek!

Waarom deed Paulus dat toch? Waarom omschreef hij deze man zo raadselachtig? Nou, dat deed Paulus bewust. En laten we niet vergeten, toen Paulus dit schreef, werd hij geleid door de Heilige Geest. Dus de Heilige Geest wilde ten diepste dat er zo raadselachtig over deze Melchizedek geschreven zou worden. Maar waarom dan? Paulus moest, geleid door de Heilige Geest, de ogen van de Hebreeën aftrekken van Melchizedek om deze als het ware te richten op Christus, Die dé Priester is naar de ordening van Melchizedek, Die de eeuwige Koning is, Die de enige Priester is.

Natuurlijk had Melchizedek een vader. Natuurlijk heeft hij een moeder gehad, zoals wij dat allemaal hebben. En hij is een keer geboren, hij moest een keer sterven. Dus het begin en het einde waren er ook in zijn leven. Alleen, de Heilige Geest heeft het goed gedacht dat wij helemaal niet weten wie zijn vader en zijn moeder geweest zijn. Wij hoeven ook helemaal niet te weten wie zijn voorgeslacht en zijn nageslacht geweest zijn. En het is voor ons ook helemaal niet belangrijk dat we weten wanneer hij precies geboren is en gestorven is. Dat wilde de Heere nu net niet bekendmaken. Waarom niet? Zodat bij de Hebreeën aan wie Paulus schrijft, maar ook aan ons, het beeld gaat ontstaan van een heel bijzonder persoon die opeens als uit het niets tevoorschijn gekomen is en bij verrassing Abram en zijn mannen tegemoet kwam na een zware strijd om hen allereerst te verkwikken.

En daarin is juist Melchizedek, met die bijzondere wonderlijke omschrijving, een bijzonder type van de Heere Jezus Christus. Ja, waarlijk gemeente, dan mogen we Christus prediken als de Priester-Koning bij uitnemendheid naar de ordening van Melchizedek. Hij had geen aardse vader, wel een hemelse Vader. Maar de Heere Jezus heeft geen voorgeslacht gehad, Hij heeft geen nageslacht gehad. We weten Zijn begin niet, want Die was van eeuwigheid. Het einde is er niet, want Hij is van eeuwigheid tot eeuwigheid God. En dan hoor ik de profeet Micha getuigen tegen Juda en Jeruzalem: *En gij, Bethlehem Efratha, zijt gij klein om te wezen onder de duizenden van Juda? Uit u zal Mij voortkomen Die een Heerser zal zijn in Israël, en Wiens uitgangen zijn van ouds, van de dagen der eeuwigheid*. Zonder begin, zonder einde, is Jezus Christus de Priester-Koning naar de ordening van Melchizedek.

Hij is gekomen als de enige Hogepriester Die ons met Zijn enige offerande, met Zijn lichaam, verlost heeft en voor ons met Zijn voorbidding tussentreedt bij de Vader. Hij is gekomen als die grote Vredevorst Die ons met Zijn Woord en Geest regeert en ons bij de verworven verlossing beschut en behoudt. Hij is de grote Verkwikker voor Zijn strijdende Kerk op aarde, om Zijn Kerk te

verkwikken met Zijn verrassende komst, met Zijn krachtige heilsgoederen tot versterking van de ziel van Zijn Kerk.

Kijk maar eens naar Abram, die zo onverwacht de priesterkoning Melchizedek mag ontmoeten. Dat was werkelijk een verkwikking voor Abram, gemeente. Allereerst vanwege het feit dat het toch wel iets heel bijzonders voor Abram geweest moet zijn, dat hij nu gekomen is in dat land dat de Heere hem wijzen zou, waarvan geschreven staat dat daar Kanaänieten en Ferezieten waren, waar hij altijd een vreemdeling is geweest, en dat hij juist in dat land waar de Heere hem gebracht heeft een kind van God ontmoet. U gelooft toch wel dat dat een verrassende, blijde ontmoeting geweest is voor Abram, die zich zo eenzaam voelde? Die Lot moest kwijtraken en na de overwinning bemerkte dat Lot toch weer terugging naar Sodom. Daar ontmoet Abram nu een ander kind van God.

We komen dat wel meer tegen in de Bijbel, dat je op een plaats waar je het niet zou verwachten opeens een kind van God tegenkomt. Wat denkt u van Job in het land van Uz, die leefde ten tijde van Abram en Isaak, ook een kind van God, zomaar op een plaats waar je het niet zou verwachten? En zo was het ook met Melchizedek in het land Kanaän, een van de Kanaänitische koningen die regeerde in Salem. Dat betekent dus dat deze Kanaänitische koning Melchizedek een nazaat was van Kanaän, de kleinzoon van Noach, over wie Noach een vloek moest uitspreken. En we hebben het hier over de mens Melchizedek, die van nature net als alle andere mensen lag onder de vloek van de wet, maar die door de Heere is opgezocht, die wederom geboren werd, die in beginsel weer een priesterhart kreeg, die de Allerhoogste God leerde kennen, die zelfs in dat afgodische Kanaän werd geroepen om priester te zijn, die ook het altaar kende en bij het altaar heeft gezien wie Christus is, Die in de volheid van de tijd zou komen. Zo'n mens was Melchizedek.

Moet dat niet een verkwikking geweest zijn voor Abram om onverwacht een medegenoot in de genade te mogen ontmoeten? Hij was niet alleen. Er waren er nog meer die God vreesden. En zo kan het zomaar gebeuren dat je op een plaats waar je het werkelijk niet zou verwachten plotseling iemand ontmoet en er ontstaat een gesprek, de harten vloeien ineen en tot je verrassing ontmoet je een kind van God waar je dat totaal niet verwacht had. En dat je in je verwondering moet ontdekken: ja echt, overal heeft God Zijn Kerk, zelfs op plaatsen waar je het niet zou verwachten. Wat kan het een verkwikking zijn, ook als een kind van God zich soms zo naamloos alleen kan voelen, want die tijden kunnen er zijn, dat je zo bij verrassing op een plaats waar je het niet verwacht één van Gods kinderen mag ontmoeten. Jawel, dat is een verkwikking.

Maar Abram werd niet alleen verkwikt door de ontmoeting op zich met een kind van God. Hij ontmoette niet alleen een medegenoot in de genade, maar Melchizedek kwam ook op Abram af als een priesterkoning bij de Allerhoogste God. En vanuit die positie ging hij Abram ook verkwikken met brood en wijn. We kunnen ons helemaal voorstellen dat Abram daarnaar uitzag, samen met zijn kleine legertje van 318 soldaten. Het was nogal wat, die grote reis vanuit het zuiden naar het noorden te beleggen, te strijden en weer terug te keren. Dat vraagt nogal wat van een mensenlichaam. En daar komt opeens die Melchizedek met een overvloed van brood en wijn om ze te verkwikken. En na die verkwikking krijgen ze ook nog een zegen.

Hier treedt Melchizedek op Abram toe als een type van Christus, en we zullen straks nog wel gaan ontdekken dat Abram daar toch iets van ontdekt heeft, met name toen Melchizedek hem ging zegenen. Melchizedek kwam op hem af als de meerdere van Abram. En we zullen straks horen dat hij de tienden aan Melchizedek geeft van alles wat hij bezit. En toen Abram brood en wijn kreeg als uit de hand van Melchizedek, toen heeft hij het ervaren: nu krijg ik het als waar en uit de hand van de Allerhoogste God, Die mij zoveel genade, zoveel overwinning heeft gegeven. Ja, het werd voor

Abram een geestelijke verkwikking toen hij door middel van Melchizedek door de Heere Zelf werd verkwikt met Zijn zegeningen. Ja, de Heere kwam Zelf op Zijn moegestreden kind toe om hem te verkwikken.

En doet de Heere dat ook vandaag niet? Wat kan het soms moeilijk zijn in het leven van de ware gelovigen. Wat een strijd moet er soms niet gestreden worden, om er moe van te worden. De strijd tegen de duivel, de strijd tegen de zonde, de strijd tegen je eigen verdorven vlees. Dat je soms geestelijk vermoeid kunt raken van de geestelijke strijd die de kinderen van God moeten voeren. Maar de Heere weet het. En op Zijn tijd komt Hij met Zijn heilsgoederen, met Zijn verkwikkende genade. En dan zegt Hij tegen Zijn moegestreden kind: *Kom nu eens bij Mij en rust eens een ogenblik in de schaduw van Mijn vleugelen. Rust nou eens een ogenblik aan Mijn hart. Sta op en eet, want de weg zou anders voor u te veel zijn*.

En dat doet Hij door de prediking van het Woord. Dan komt Hij met de dierbare beloften. En wat kunnen die dan bij tijden als voedsel zijn voor een moegestreden ziel, zodat je je weer op mag halen aan datgene wat de Heere gesproken heeft. En de Heere is zo goed dat Hij bij de verkwikking die Hij vanuit het Woord geeft, ook nog heel letterlijk komt met Zijn brood en met Zijn wijn, als de tafel des HEEREN aangericht staat in het midden van de gemeente om Zijn strijdende Kerk te verkwikken met Zijn gebroken lichaam en met Zijn vergoten bloed. En als Hij dan bij die tekenen gaat spreken: *Dit die Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, die heeft het eeuwige leven, en Ik zal hem opwekken ten uiterste dagen; want Mijn vlees is waarlijk spijs, en Mijn bloed is waarlijk drank; die Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, die blijft in Mij, en Ik in hem*. Om zo door die meerdere Melchizedek gezegend te worden.

2. Hij hoort zegeningen van Melchizedek

Dat brengt ons bij onze tweede gedachte: Abram hoort zegeningen van Melchizedek. Ja, deze priesterkoning heeft Abram niet alleen verkwikt met die onverwachte komst en met het brood en de wijn die hij aan hem gegeven heeft, maar hij heeft ook een Godverheerlijkende zegening mogen uitspreken over Abram. Het staat er eigenlijk zo eenvoudig aan het begin van vers 19: *En hij zegende hem*.

Wat betekent dat woord 'zegenen' eigenlijk? Het is een veelomvattend woord in de Heilige Schrift. Hier komen we het tegen in het Oude Testament, in de Hebreeuwse taal, en het heeft verschillende betekenissen. De eerste betekenis die ik wil noemen is dat God Zijn genade geeft. Nou, dat is een zegening, zeg! Als je genade ontvangt, wat een zegen. Zegenen kan ook betekenen dat je op je knieën de Heere dank betuigt. Wij komen het wel eens tegen dat gelovigen de Heere zegenen, en dat betekent dank betuigen voor de zegeningen die ze van de Heere ontvangen hebben. Verder betekent het woord zegenen ook iemand gelukzalig noemen, iemand prijzen, iemand verheerlijken. U voelt wel aan dat het woord 'zegenen' een heel diep woord is. Het zegt heel veel.

En nu hoort Abram zegeningen uit de mond van Melchizedek. En in die zegeningen hoort hij vooral de genade die de Heere aan hem gegeven heeft en ook nog schenken zal. En het tweede wat Abram hoort in de zegeningen van Melchizedek is dat God wordt verheerlijkt. Een dubbele zegen dus. En Melchizedek heeft deze zegening uitgesproken over Abram als de priester van de Allerhoogste God. Dat betekent de zegen van de Enige God, de Enige God Die bestaat boven alle goden die mensen tot goden hebben gemaakt. Er is maar één God, de enige ware God, Die hier wordt genoemd: de Allerhoogste God. Hij is de Verhevene boven alles. Hij is tegelijkertijd de Schepper en de Bezitter van alles wat Hij gemaakt heeft. Boven deze Allerhoogste God is niemand meer.

En van die Allerhoogste God heeft Abram zegen ontvangen. Hij heeft genade voor genade ontvangen. En dat mag Melchizedek als eerste gaan uitspreken in de eerste zegenbede die wij vinden in vers 19: *Gezegend zij Abram Gode, de Allerhoogste, Die hemel en aarde bezit*. En het woordje 'bezit' betekent ook 'geschapen heeft'. Ik zie dat in gedachten helemaal voor me, dat die Melchizedek zijn handen zegenend heeft uitgestrekt over Abram en dat Abram eerbiedig neergeknield is onder die zegenende handen. Abram moet een ogenblik ervaren hebben: nu ben ik op heilige grond. Hier staat een gezant van de Allerhoogste God en namens mijn Allerhoogste God legt hij een zegen op mij.

Abram moet door het geloof iets wonderlijks ontdekt hebben in deze priesterkoning Melchizedek. En we zeggen niet te veel dat Abram hier in deze persoon iets heeft zien schitteren van de Christus Die aan hem beloofd is. Moeten we het eens even voor u zien? Daar ligt Abram op zijn knieën voor Melchizedek. Melchizedek staat voor hem, zijn handen uitgebreid als een gezant van de Allerhoogste God. Dus die Melchizedek, die priesterkoning van Salem, staat er als het ware met zegenende handen tussen de Allerhoogste God en Abram. Ziet u het wel dat hij een type van Christus is, de Middelaar Gods en der mensen? En dat Hij er alleen zijn zegening kan geven als daar die Middelaar tussentreedt, als die grote Priester-Koning?

Daarom mag Abram in Melchizedek zijn Middelaar zien. En wij vinden dat in Hebreeën 7 vers 7. Wat ik nu ga uitleggen, daar moet je even voor gaan zitten, want dat is nog niet zo gemakkelijk. Wat staat er in Hebreeën 7 vers 7? *Nu, zonder enig tegenspreken, hetgeen minder is, dat is Abram, wordt gezegend door hetgeen meerder is, dat is Melchizedek*. Dus de Bijbel zelf laat ons weten: Melchizedek is de meerdere van Abram, en Abram is de mindere onder Melchizedek. Nou, dat kunt u wel even onthouden, denk ik. Maar daarmee zijn we wel bij een moeilijk stukje gekomen als het gaat om wie die persoon van Melchizedek is en hoe je dat dan toch moet zien, dat hij de meerdere is van Abram. Ik ga toch maar proberen om het u uit te leggen.

Abram zal straks de vader worden, jongens en meisjes, van Isaak. Dat weten jullie. En Isaak zal later een tweeling krijgen. En we weten hoe die tweeling heette: Jakob en Ezau. En dan gaan we nog een stapje verder. Wij weten dat Jakob twaalf zonen heeft gekregen. En een van die zonen van Jakob heette Levi. En wat heeft de Heere nu gedaan? Hij heeft de stam van Levi apart gezet. Want uit die stam zullen straks alle hogepriesters en de priesters en de Levieten voortkomen. Die zullen dienen in de tabernakel en later in de tempel. Maar dat zal tijdelijk van aard zijn. Tot de volheid van de tijd, totdat Jezus Christus komt op de aarde, zal uit Levi elke keer weer een priester voortkomen. Van geslacht op geslacht, van kind op kind, zal dat priesterambt voort blijven bestaan totdat Jezus als de grote Priester op de aarde komt om heel die priesterdienst te vervullen, zodat die oudtestamentische priesterdienst niet meer noodzakelijk is. Want dan zal Jezus Christus Priester zijn in de eeuwigheid. Dan zal het priesterschap binnen Levi, die uit Abram voortgekomen is, ten einde zijn, vervuld zijn.

En tegenover Abram, met Isaak, Jakob en Levi, die allemaal bij elkaar horen, staat Melchizedek, de meerdere. Waarom? Nou, zegt Paulus in Hebreeën 7 vers 3, Melchizedek is een eeuwige priester. Nee, niet letterlijk, want Melchizedek is ook een keer gestorven en hij mag nu juichen voor de troon van God als een zondaar die door Christus' bloed is zalig geworden. Waarom staat er dan toch dat Melchizedek een eeuwige priester is? Nou, dat ziet op de manier waarop hij priester is geweest. Zonder voorgeslacht, zonder nageslacht. Kijk, Aaron werd de eerste priester en toen zijn zoon, en zo ging het elke keer verder voort, totdat de laatste priester er is geweest. Maar Melchizedek niet. Voor hem was niemand priester en na hem is ook niemand priester geworden. Hij was heel uniek, één priester in Salem, priester bij de Allerhoogste God.

En daarom schittert in Melchizedek nog meer het priesterschap van Christus. En vanuit die gedachte zegt de Bijbel: Melchizedek is meer dan Abram, uit wie Levi voort zal komen. Dat was van tijdelijke aard. Maar zoals Melchizedek ons getekend wordt, dat wijst op een priesterschap tot in de eeuwigheid, zonder einde. En dat is de Priester Christus. Hij is een eeuwige Priester voor het Aangezicht van God de Vader, de Allerhoogste God. En zo is Hij een Priester, naar de ordening van Melchizedek, tot zegen voor Zijn Kerk. Kon u het een beetje meevolgen dat Melchizedek de meerdere is van Abram?

Ik geloof dat Abram er iets van verstaan heeft. Hij is eerbiedig neergeknield onder die zegenende handen van deze bijzondere type van Christus. En u hoorde uit de mond van Melchizedek dat de Heere hem, Abram, gezegend heeft: *Gezegend zij Abram Gode, de Allerhoogste, Die hemel en aarde bezit*. Hij hoorde het, hij heeft het verstaan dat de Heere hem in Christus, in dat beloofde Zaad, met geestelijke zegeningen gezegend heeft. Zie hem liggen op zijn knieën voor het Aangezicht van die zegenende Melchizedek, die daar stond als een middelaar van het Oude Testament tussen die Allerhoogste God en Abram. Ja, met zegenende handen. Zie hem daar liggen als een ootmoedige zondaar die met een gelovig hart de zegen van de Heere mag ontvangen.

En is dat niet het beeld van een zondaar die terechtgekomen is aan de voeten van de Heere Jezus? Die diep mag buigen onder de zegenende handen van Christus? Dan kom ik vanmorgen even bij u en jouw hart en ik wil je eens een vraag stellen: Ken je de zegenende handen van de Heere Jezus? Heb je daar wel eens door het geloof in mogen zien? Wat heb je toen ontdekt? In die zegenende handen van de Borg heb je ook de littekens gezien, als stille getuigen van datgene wat Hij aan het vloekhout op Golgotha voor een vervloekte zondaar wilde doen. Heb je gezien hoe deze handen aan het kruis werden doorboord? Heb je gezien hoe deze Middelaars handen, toen ze doorboord werden, gevuld werden met bloed: Borgbloed, verzoenend bloed, alles-reinigend bloed, betalend bloed? Welke gezegende handen heeft de Heere Jezus Christus!

En die handen, die rood gekleurd waren door het bloed, die handen waar littekens in te zien zijn, die handen spreidt Hij zegenend uit over Zijn Kerk. Ook vandaag nog, zo staat Hij daar voor het Aangezicht van Zijn Vader. Enerzijds als die grote Voorspraak bij de Vader, Die pleit op Zijn volbrachte offer om de zegen voor een arm zondaar op aarde. En Hij weet dat Zijn Vader Hem op grond van Zijn offer de bevoegdheid zal geven om die zegen te geven aan een verloren zondaar. En daarom doet Hij Zijn zegen nederdalen.

Wat zou het toch een wonder zijn als het deze morgen in ons midden mensen mogen zijn, kinderen, jongeren en ouderen, die als het ware met Abram mogen neerknielen, nee, niet onder de handen van Melchizedek, maar onder die eenmaal doorboorde en nog steeds zegenende handen van de Heere Jezus Christus, om onder de prediking van het evangelie een zegen uit de hemel te mogen ontvangen. O, die Allerhoogste Melchizedek, Hij is een biddende Hogepriester, Hij is een zegenende Hogepriester, Die tussentreedt tussen de Allerhoogste God en een mensenkind hier op aarde. Hij maakt het waar in het leven van Zijn strijdende Kerk: *Dat op uw klacht de hemels scheure, dat zich de Heere ontdek, de God van vader Jakob beure u in een hoog vertrek. Hij doe in gunstrijk welbehagen, uit Sions tempelzalen, om u te helpen en te schragen, Zijn zegen nederdalen.*

Kijk, dat is nu het werk van Christus, de Priester naar de ordening van Melchizedek, waarvan we samen gezongen hebben in Psalm 110: *De HEERE heeft gezworen, en het zal Hem niet berouwen: Gij zijt Priester in eeuwigheid, naar de ordening van Melchizedek*. En dat tot zaligheid van een zondaar en tegelijkertijd tot eer van de Allerhoogste God. En dat gaat zo heerlijk samen op.

Dan kom ik bij die tweede zegening: *En gezegend zij de Allerhoogste God, Die uw vijanden in uw hand geleverd heeft*. Melchizedek gaat God prijzen. Het is de Heere geweest Die Abram de overwinning gaf, de bevrijding gaf, het land Kanaän bewaarde. En zo is de Heere nog steeds, Die Zijn zegen geeft over Zijn volk, maar wel tot eer van Zijn Naam. Ach, wie kan de Heere nu eren? Wie kan de Heere nu zegenen? Wie kan de Heere nu verheerlijken zoals Hij dat waard is? Gods kinderen komen er wel achter dat ze dat zelf niet kunnen. Maar waarom doet de Heere dat nu gevoelen? Waarom ontdekt de Heere nu Zijn kinderen aan hun onvermogen om de Heere te verheerlijken, om de Allerhoogste God te zegenen? Om ze bij die Ene weer te laten terechtkomen, Die volmaakt de eer van de Vader bedoelt heeft. En dat is de Heere Jezus Christus, Die niet alleen een biddende Hogepriester is, Die niet alleen een zegenende Hogepriester is, maar Die ook een dankende Hogepriester is, in plaats van Zijn dankeloos volk.

Maar als je nu eens met de zegeningen van de Heere aan Zijn voeten terecht mag komen, en je mag Zijn stem horen: *En gezegend zij de Allerhoogste God*, dan is het de Heilige Geest Die het ook de ware gelovige laat nazeggen. En ik zou bijna willen zeggen: nazingen. Wat Paulus schrijft aan de gemeente van Efeze: *Gezegend zij God en de Vader van onzen Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegeningen in Christus*.

Kind van God in ons midden, wanneer ben je voor het laatst met de zegeningen van de Allerhoogste God op je knieën bij Christus terechtgekomen? Waar je door het geloof in Christus, in de gemeenschap met Christus, begon te zingen: *Gelooft zij God met diepst ontzag! Hij overlaadt ons dag aan dag met Zijne gunstbewijzen. Die God is onze zaligheid; wie zou die Hoogste Majesteit dan niet met eerbied prijzen?* Die krijgt alles over hier, vanbinnen, in de ziel, voor die meerdere Melchizedek. Die zou alles wel willen geven tot eer van een drie-enige God. Die gaat Abram tenslotte begrijpen, die de tienden van alles gaf aan Melchizedek.

3. Hij geeft gaven aan Melchizedek

Dat is onze laatste gedachte: Hij geeft gaven aan Melchizedek. Ja, uit de tekst kunnen we niet zo duidelijk opmaken wie gaven aan wie geeft. Geeft Melchizedek nu wat aan Abram, of geeft Abram nu iets aan Melchizedek? Maar de Hebreeënbrief laat het ons duidelijk weten: Abram heeft de tienden gegeven aan Melchizedek. En daarmee herkent Abram de bijzondere positie die Melchizedek had. Hij herkent hem als van God gezonden, als de priester van de Allerhoogste God, als de koning van Salem. En in het geven van de tienden aan Melchizedek, de gezant van God, geeft Abram feitelijk de tienden aan de Heere Zelf. Want in zijn hart heeft het weerklank gevonden: *Gezegend zij de Allerhoogste God, Die uw vijanden in uw handen geleverd heeft*.

Abram ligt daar op zijn knieën onder de zegenende handen van Melchizedek en zijn hart is vervuld met dankbaarheid voor die Allerhoogste God, Die hij leerde kennen, ja, weet u het nog, Die hij leerde kennen bij dat altaar, dat hij elke keer weer bouwde voor de Heere. Die God Die zoveel wonderen had gedaan tot nu toe, Die hem zoveel zegeningen gegeven had, Die gekomen was met de belofte van de grootste zegen, dat straks het Zaad, Christus, komen zal, Die ook de zonden van Abram zal verzoenen. Die God, die Allerhoogste God, wil hij nu dank betuigen, Die Zijn Geest gezonden heeft in zijn hart, zodat Abram de rijkdom en de genade van de Heere leerde geloven. O, hij wil niets liever dan die Allerhoogste God eren, dienen, danken, groot maken.

Er moet iets in zijn hart geweest zijn van wat de dichter later onder woorden brengt: *Het is trouw, al wat Hij ooit beval; Het staat op recht en waarheid pal, als op onwrikbare steunpilaren. Hij is het, ja, Hij alleen, Die verlossing zond aan al Zijn volk, en Hij zal 't verbond met hem in eeuwigheid bewaren*.

Gemeente, hebt u ook al geleerd om God te eren? Kijk, als je geen vreemde bent van de ontdekking aan je zonde en schuld, maar je bent ook geen vreemde van de grote verlossing die Christus gegeven heeft om je uit die ellende te kunnen verlossen, dan kan het toch niet anders of er komt in je ziel een begeerte om Hem te verheerlijken, Hem te eren, Hem groot te maken, voor die grote verlossing uit je nood en dood, de grote verlossing uit je strijd, uit je zonde, uit de macht van de duivel. Dan kan het niet anders of er komt in je ziel iets van het priesterschap openbaar. Wat bedoel ik daarmee? Dat je een hartelijke begeerte krijgt om je eigen leven, vanwege Gods genade, tot een levend dankoffer voor Hem te mogen offeren.

En dat is uw roeping, kind van God in ons midden. Hoor het Paulus zeggen in Hebreeën 12 vers 1: *Ik bid u dan, broeders, door de ontfermingen Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levende, heilige, Gode welbehagelijke offerande, welke is uw redelijke Godsdienst*. Waar begint dat offer? Waar begint nu zo'n offer dat een ware gelovige aan de Heere mag geven? Hoe komt dat priesterambt in de ware gelovige weer openbaar in het begin? Moet je eens naar David luisteren, wat die ervan gezegd heeft: *De offeranden Gods zijn een gebroken geest; een gebroken en verslagen hart zult Gij, o God, niet verachten*.

Wie nu zo'n verbroken, verslagen mensenkind is, die is welkom bij Melchizedek, en dan bedoel ik Jezus Christus, die grote Priester-Koning. Die mogen komen tot die poort van Salem, de vredespoort. Die mag kloppen op die poort. Die zal ontdekken dat Christus Zelf de poort is en die zal Hem leren kennen als de grote Hogepriester Die Zijn bloed gegeven heeft. Die zal Zich openbaren als de Vredevorst Die door recht vrede verworven heeft tussen God en de zondaar. Die zal Hem leren kennen als een Voorspraak bij de Vader, tot Wie je steeds weer vluchten mag, ook met al je zonden en ongerechtigheden.

Dan ga je Hem kennen als die grote Koning, Die het zaligst lot ver boven andere goon kan schenken. En wie zo door Hem gezegend wordt, gaat het hier in beginsel leren. Die heeft alles voor Hem over. Toch, u die God vreest? Wie is deze meerdere Melchizedek voor u? Is Hij al dierbaar geworden? Heb je verstaan waarom dat Hij uw Priester moest zijn? Dat Hij uw Koning moest zijn? Heb je zo schoonheid ontdekt in Hem? O, dan versta je wat het is om als een Abram te knielen onder die zegenende handen van Christus. Dan versta je de woorden van Melchizedek en mag het bij tijd ook weerklank vinden in je hart: *En gezegend zij de Allerhoogste God, Die uw vijanden in uw hand geleverd heeft*.

Dan zou je de tienden wel aan Hem willen geven. Dan wordt Hij alles en dan ben ik niets. Dan is Hij groot en dan ben ik klein. En daar, op je knieën aan Jezus' voeten, die meerdere Melchizedek, wordt het geleerd: Hij moet wassen en ik minder worden. Dan zit u niet meer op de troon, maar dan is Hij uw Koning. En dan moet Hij alle eer ontvangen, zoals we het samen gaan zingen: *Ik zal mij buigen op Uw eis, naar Uw paleis, het Hof der hoven, en om Uw gunst en waarheidsnaam Uw grote Naam eerbiedig loven*.

Amen.